

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiae, 1644

Capvt VIII. Quanti Christus faciat hominem divinæ voluntatis studiosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46802](#)

illa, quæ hactenus attulimus, nondum permovent, is, vel si sileat, hoc re ipsâ dicit, aperteque profitetur: neque boni neque mali intuitu, divino se velle beneplacito obsecundare: quâ blasphemîâ & maledicentiâ, nulla alia est magis detestanda. Rogo itaq; eum, qui hujusmodi est, per Christi pretiosum Sanguinem, ut, quæ in superioribus Capitibus legit, piè attenteque consideret, rationumque omnium momenta diligenter examinet. quibus si convictum se esse, negare audet; iterum rogo, ut eadem relegat. quod ipsum si neque dum sufficiat, tertium rogo, ut aliqua sibi ex iis puncta feligat, superque iis seriò meditetur, & ex intimo corde lumen à Deo postulet, quò hanc veritatem cognoscat & amplectatur.

C A P V T V I I I .

*Quanti Christus faciat hominem di-
vine voluntatis studiosum.*

P Ergo nunc authoritatibus gravissimis confirmare, quæ dixi; ut omni ex parte, quanti ea sint momenti, apparet. Quamvis autem sacræ nobis literæ Exercitium isthoc locis pluribus maximo-perè commendent, & à Davide posita dicatur

C A P Y T V I I I .

67

dicatur vita in voluntate Dei , eumdemque Deum in voluntate suâ præstisſe decori suo virtutem: (a) nemo tamen diligentius illud præcipit , quâm vitæ sanctioris Magister Christus I E S U S : negans aliâ se cauſâ descendisse de cælo , & à Patre missum , quâm ut faciat voluntatem ejus. (b) Tanta est Exercitii hujas sublimitas & præstantia ; ut dignum judicaverit ipse Dei Filius , cuius gratiâ de cælo descenderet , in eoque se occuparet. Idem alibi fateatur , cibum suum esse , Patris facere voluntatem. (c) hoc loquendi modo jucunditatem hujus Exercitii declarans ejusdémque valorem & necessitatem ; non minorem , quâm sit cibi ad vitam corporis sustentandam. Numquam tamen altius illud extulisse censendus est , quâm ubi dixit , Quicumque fecerit voluntatem Patris mei , qui in celis est ; ipse meus Frater , & Soror , & Mater est. (d) Rogo omnes , ut hæc verba , & quis ea , quâque occasione dixerit , & quid iis significetur , diligenter expendant , eademque profundè in animo inscripta teneant ; neque operæ & laboris , in suæ voluntatis abnegatione

a Ps. 29. v. 6 &c 8. b Ioan. 6. v. 38.

c Ioan. 4. v. 3. d Matth. 12. v. ult.

68 VITÆ DIVINÆ

gatione & divinæ adimpletione suscepiti, pretium præmiumque majus ullum expectant, quām quod hoc loco à Christo concessum intelligunt. Qui enim verba illa proferebat, Dei erat Filius, Sapientia & Veritas Æterna, quæ fallere nequit. dicendoque mihiūmè erravit, aut à vero deflexit, sed nec accipi verba eadem debent, quasi cum amplificatione & exaggeratione aliquā, verūm uti simpliciter vereque pronuntiata; credendumque, Dei Filium re ipsā pro fratre, forore & matre habere eum, qui faciat voluntatem Patris sui, hoc est, amare eumdem fraterno & filiali amore: quod amoris vinculum arctius adstrin-
git, quām sanguinis & parentelæ, adeoque pluris aestimari debet. nam & filius tandem definit amare matrem, neque quoties frater eger, semper adjuvatur à fratre: verumtamen qui amat, fidelissimus est, neque committere potest, quin amicum af-
fictum & jacentem sublevet, eiisque auxi-
lio veniat.

Accedit, non dixisse Christum Domi-
num, se eum, qui faciat voluntatem Patris
sui, tantum amaturum, sicut frater fratrem
aut filius matrem amat, quod tamen ad ip-
pos Seraphinos, de tam admirabili benigni-
tate

C A P V T   V I I I .   69

tate & bonitate dulcissimi Salvatoris nostri obstupefaciendos, sufficiebat) verum, se eum amaturum, uti fratrem, sororem, & matrem junctim, hoc est, tali amore affectuque, qualis ex tribus ipsis in unum conflaretur, non duplicato, scilicet, sed triplicato. Quanti non aestimaretur, secundum corpus, germanum Christi fratrem esse, & quam magni facimus Matrem, quæ ipsum peperit? Iam vero Christus ipse, inter se, & eum, qui Patris sui facit voluntatem, omnem eam cognitionem & consanguinitatem simul intercedere profitetur: eumdemque a se amari, non uti fratrem dumtaxat, sororem, & matrem; sed tamquam hæc omnia in illo uno conjuncta reperiret. Et sane, quamquam hæc cum exaggeratione aliquâ supra rei veritatem prolata, verba solummodo honoris, ut ajunt, & amoris essent: adhuc tamen luculentissime appareret mirifica illa singularisque Christi benevolentia, quam divinæ voluntatis studiosos complectitur, eaque nos sola meritò obstringeret, ad libenter faciendum, quod valde ipsum velle, verba ista, suavissimi cuiusdam affectus amorisque plena, abundè manifestant.

Diligenter deinde considerandum est,
non

70 VITÆ DIVINÆ

non dixisse modò Christum, se cum, qui faciat voluntatem Patris, amaturum tamquam inferiorem aut æqualem; sed quemadmodum filius matrem amat. qui amor, quatenus filij, est inferioris erga superiorem; adeoque hîc intervenire obediētiam: ut hâc ratione clarius doceremur, quo ipse loco haberet facientem voluntatem Patris sui; nempe, se vicissim ejusdem voluntatem impleturum, eiisque non aliter, quam liberi parentibus, obedientem futurum. Ingentis enim verò gratiæ & favoris illustre argumentum est, ista vel solum dicere.

Advertendum postea, hæc verba prouinciâsse illum Filium, qui Matrem suam tenerius amet, quam quisquam aliis, qui que eamdem maximè honoraverit, eidem optimè voluerit, atque ab aliis omnibus honorari voluerit curaveritque: & nihil seciùs disertè affirmâsse, Matrem suam esse, qui faciat voluntatem Patris sui.

Occasio porrò, per quam ita locutus est Christus Dominus, amplius etiam ejus singularem animi propensissimi benevolentiam patefacit & illustrat, Eo etenim id tempore factum, quo illum Mater allo-

C A P V T VIII. 71

alloqui cupiebat , ipse autem respondit,
matrem suam discipulos suos esse, quatenus
diuinam implerent voluntatem. id
quod deinceps explanat , ipsam illam,
quam expendere cœpimus , sententiam
adjiciendo, quâ ostendit, eum , qui faciat
voluntatem Patris sui , non existimari à
se tantum , velut matrem carnalem , id-
que ob solum istum matris titulum : ve-
rūm etiam magis amari. Estque hoc pror-
sus indubitatum , tametsi orbe toto neque
sit , neque futura sit quam post Deum ve-
hementius Christus amet , quam Matrem
suam: hunc tamen tantum erga illam amo-
rem non tam habere , quod ex Virgi-
neo ejus utero nascens prodierit , quam
quod perfectissimè ipsa Dei voluntatem
executa sit : quâ in re sine comparatione
omnibus simul creaturis longissimè ante-
cellit.

Verūm siquæ daretur creatura, quæ per-
fectius divinam implèsset voluntatem ,
hanc præ ipsâ suâ Matre Christus ama-
turus esset. atque ita sanctissimæ Virginis
excellentia maior est ex hoc capite , quam
quod ex eius benedicto corpore carnem
suam acceperit Dei Filius. Qui id , de quo
agimus , aliâ item vice declarauit , quando

ex-

72 VITÆ DIVINÆ

extollens vocem quadam mulier de turbâ, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit; & ubera, quæ suxisti. nam, velut correcturus illâ subjecit: Quin immo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. a) id est, qui implent illud, voluntatem Dei exsequendo. Orbis Dominus nihil eo dicto Sanctissimæ Matris suæ honori ac glorię detraetum voluit; sed confirmare dumtaxat, præcipuum ejus decus dignitatemq; extitisse ex impletione voluntatis divinæ, quâ Seraphinos Beatosque pariter universos sola ipsa inimensum superavit, plurisque fecit Dei quempiam explere voluntatem, quam si è purissimis visceribus suis natus fuisset.

Potuítne, amabo, Christus majoribus Exercitium hoc efferre laudibus, quam istiusmodi verbis, tenerrimi amoris mysteriorumque magnorum plenissimis? quibus supra omne jus sanguinis, quo junctus est Matri, extollit eum, qui voluntatem impletat divinam; asseritque beatiorem illum esse & feliciorem, quam à quâ maxima accepit beneficia, qualia liberi à parentibus solent: quorum sanè est debitum incomparabile, & ob quod ipse Dominus gratissimum se præbiturus erat Matri suæ, quan-

charus iuratus, locutus erat hinc tumvis
Luc. 11.v. 27. & 28.

C A P V T VIII.

73

tumuis cā sanctitate , quā supra omnē sanctitatem creatam eminet, prædita non fuisset. Ecquo alio modo magnificentius illud celebrari potuit , quām affirmando, fateri Christum, non minus se deuinctum ei, qui Dei faciat voluntatem , quām parentibus obligati sint liberi? quorum erga illos debitum infinitum dicitur , quoniam exsolvi numquam potest. O immensa demissio tantæ Majestatis , ita se, dum quod oportet facimus, obligari sinentes, ipsamque infinitis nominibus debitam exsolutionem; loco maximi beneficii reputantis! Quem non demereatur sibi ista humanissima & sincerissima caritas benignissimi IESV, ipsum illud, quod , quia serui eius per naturam, legesque & iura omnia sumus, tam carò, eius divinissimi nempè Sanguinis pretio redempti , milleque aliis de caussis , facere omnino tenebamur, illud, inquam, ipsum tantoperè approbantis, ut beneficiis etiam amantissimæ Matris suæ exequet , & famulorum suorum meritissima obsequia perinde æstimeret , ac gratiam benevolentiamque optimorum parentum.

Nescio tamen plūsne admirationis habeat , Christum Dominum in hac vitâ fratrem matremque habuisse eum.

D

qui

qui faceret voluntatem Patris sui , ejus
verba & iussia accuratè implendo; an verò,
quòd eumdem in cœlis agnoscat Domi-
num. Quippe non minus tenera sensuive
sublimia & augusta sunt verba , quæ apud
Sanctum Lucam adhibet , de iis servis
loquens , qui vigilant , ut ipsi placeant
obsequanturque in omnibus ; diligenter,
& perpetuò sanctissimam ejus volunta-
rem perficiendo. Beati , inquit , servi illi,
quos cùm venerit Dominus , invenerit vigi-
lantes ! Amen dico vobis , quòd præcingeret se,
(tantò paratior futurus ad ministerium)
¶ faciet illos discubere , ¶ transiens mi-
nistribit illis. (a) Hoc loco exponit , quo
pacto remuneraturus sit in cœlesti gloriâ ,
quotquot in hâc vitâ fidos habuerit , &
in voluntate suâ exsequendâ gnavos se-
dulosque ministros. Non intelligo equi-
dem , quâ aliâ ratione aptius explicare
potuerit gaudium suum & voluptatem ,
quam capit ex iis , quos dixi , volunta-
tis suæ studiosis hominibus : quando-
quidem ad eam significandam afferit , ip-
summet Deum , famulorum munia occu-
paturum , ipsisque ministraturum. Ne-
que enim de humanâ hâc , sed divinâ
Christi

a Luc. 12. v. 37.

C A P V T VIII.

75

Christi naturâ potissimum accipienda, re-
cte monet edifferitque his ipsis verbis
Sanctus Thomas: *Deus Omnipotens sin-
gulis Angelis Sanctisq; animabus in tantum
se subjicit, quasi sit servus emptius singu-
lorum, quilibet verò ipsorum sit Deus suus.*
Ad hoc innendum transiens ministrabit illis,
dicens in Psalmo 81. *Ego dixi Dii es tu. summè
quippe perfectus Deus ibi complebit, quod hic
docuit: Quantò major es, humilia te in omni-
bus, qui quamvis præsit omnibus dignitate &
divinâ majestate, omnibus tamē subiicitur hu-
militate.* (a) Ita Doctor Angelicus, planum
faciēs, quid Dei Filius iis, quæ protuli, ver-
bis voluerit indicare: verissimaque sunt
ista virtus Sancti afferentis, Christum fideles
sibi servos, qui ad solam attēdant voluntā-
tem divinam, habere non tantum uti Do-
minos suos, sed ut Deos. Servator ipse alio
in loco Evangelij sui nos velut manu ducit
ad sūx aduersus tales benevolentia & cari-
tatis infinitam istam dignationem rectius
percipiendam, cùm apud Sanctum Ioan-
nem, *Si quis diligit me, inquit, sermonem meū
servabit, & Pater meus diligit eū, & ad eum
veniem⁹, & mansiōne apud eum faciemus.* (b)

D 2

Qua-

a S. Thomas Opusc. 63. de Beatitudine. c. 2.
mihi p. 99. lit. I. si tamen illius hoc Opus.

b Ioah. 14. v. 23.

Quæ eodem sermone clementissimus
Iesus confirmat, quo jam antè dixerat,
in domo Patris sui mansiones multas esse, (a)
Beatis in cœlesti gloriâ præmii loco destina-
tas. quibus dum paullò pòst subjunxit,
mansionem Patris & suam esse illum, qui
sermonem suum servet, & faciat volunta-
tem; videtur ingeniosum aliquem amato-
rem & procum imitari voluisse, dicendo,
hunc talem esse velut præmium & felici-
tatem suam: quodque Beatis cælum est, id
per similitudinem quamdam ipsi Deo illū
esse, qui voluntatem divinā exsequatur. Ac
licet verbis istis metaphoram inesse, trans-
lateque accipienda, negari non debeat, cla-
rè tamen ostendunt, tanti à Deo fieri, tam-
que gratum esse voluntati suæ obsecundā-
tem hominem, ut mirificus ipsius erga il-
lum affectus & favor oratione aliâ planius
perfectiusque manifestari non potuerit: sa-
tisque constat, nostras de verbis suaviter
adè amanterque pronuntiatis, cogitatio-
nes ac sensa, rerum quæ iis subsunt, verira-
tem præstantiamque nullo pacto attingere.
Tamen si enim Christū exaggeratione ali-
quā usum esse appareat; eam tamen iis ad-
hibuit rebus, quas intellectus noster perfe-
ctè numquam assequi, proque eo, ac me-
• Ibid., rentur,

C A P V T I X.

77

rentur, æstimare potest. Non est dubium etiam, quin Deus multò majore cum gau-
dio in corde versetur hominis justi & suæ
devoti volūtati, quām futurus sit in augu-
stissimo, quem animo concipere quisquam
valeat, throno ac solio, quantumcumque
magnitudinem & majestatem cæli empy-
rei millies eoque amplius excessuro.

C A P A T I X.

*Secundum Prudentia legem, et si Deus super-
naturali providentiâ nos nostrâque non
curaret; adhuc tamen ejus volun-
tatem exequendam esse.*

Huc usque nobilissimum hoc Exerci-
tium argumentis magnam partem
spiritualibus & supernaturalibus suadere
conatus sum; nunc verò cōcludam ipse me
intraterminos rationum humanarum, cla-
reque ostendam, non habere ingratos nos
& divinæ voluntati refractarios mortales,
quod verè respondeamus jureque obtēda-
mus, dummodo vel unum istud pensite-
mus, quām etiam solâ rectâ prudentiæ
lege, ad divinæ Majestatis voluntati &
beneplacito obsecundandum, severè obli-
gemur.

Ex dictis constat, cælestem hanc esse sa-

D 3 pientiam